

AUGLÝSING

um sérstaka tollmeðferð vegna fríverslunarsamnings milli ríkja Fríverslunarsamtaka Evrópu og Slóveníu og tvíhliða samnings Íslands og Slóveníu um landbúnaðarafurðir.

Inngangur.

Að því er Ísland varðar öðlast fríverslunarsamningur milli ríkja Fríverslunarsamtaka Evrópu (EFTA) og Slóveníu og tvíhliða samningur milli Íslands og Slóveníu um landbúnaðarafurðir gildi hinn 1. apríl 1996.

Með fríverslunarsamningnum hafa EFTA-ríkin og Slóvenía ákveðið að koma á, í áföngum, fríverslunarsvæði m.a. vegna vöruviðskipta milli aðildarríkjanna eins og nánar er kveðið á um í samningnum. Samningurinn nær einungis til viðskipta milli einstakra EFTA-ríkja og Slóveníu en ekki til viðskipta milli einstakra EFTA-ríkja, nema kveðið sé á um annað í samningnum.

Auglýsing þessi kveður nánar á um sérstaka tollmeðferð á vörum samkvæmt ákvæðum nefndra samninga að því marki sem vörur eru ekki tollfrjálsar samkvæmt beinum fyrir-mælum tollskrárinnar í viðauka við tollalög nr. 55/1987, með síðari breytingum, dálki A og A1, eða leiðir af einstökum ákvæðum tollalaga.

Innflutningur.

1. gr.

Ekki skal greiða toll við innflutning á eftirfarandi vörum, sem upprunnar eru í Slóveníu, sbr. þó fyrirvara í fylgiskjali I, að uppfylltum öðrum skilyrðum auglýsingar þessarar:

1. Vörur sem falla undir tollskrárnúmer í köflum 25-97 í tollskrá í viðauka I við tollalög nr. 55/1987, með síðari breytingum.
2. Vörur sem unnar eru úr landbúnaðarhráefnum, enda falli þær undir tollskrárnúmer sem talin eru upp í fylgiskjali I.
3. Fiskur og aðrar sjávarafurðir, enda falli þær undir tollskrárnúmer sem talin eru upp í fylgiskjali II.

2. gr.

Tollfríðindi samkvæmt 1. gr. eru bundin því skilyrði að vörurnar séu upprunnar í Slóveníu í skilningi ákvæða bókunar B við fríverslunarsamninginn og gætt sé ákvæða um sönnun uppruna með framlagningu EUR.1 flutningsskírteinis eða vörureiknings með upp-runayfirlýsingu svo og annarra ákvæða sem gilda um fríðindameðferð samkvæmt ákvæðum fríverslunarsamningsins.

Ríkistollstjóraembættinu er falin framkvæmd V. bálks bókunar B við fríverslunarsamninginn, sbr. fylgiskjal V.

3. gr.

Samkvæmt tvíhliða samningi Íslands og Slóveníu skal ekki greiða toll af innfluttum landbúnaðarvörum, sem falla undir tollskrárnúmer, sem talin eru upp í fylgiskjali III., að uppfylltum öðrum skilyrðum auglýsingar þessarar.

Tollfríðindi samkvæmt 1. mgr. eru bundin því skilyrði, að vörurnar séu upprunnar í Slóveníu samkvæmt upprunareglum og viðauka við þær, sem birt er í fylgiskjali IV. við auglýsingu þessa.

4. gr.

Ákvæði auglýsingar þessarar hafa ekki áhrif á innheimtu annarra aðflutningsgjalda, sem kunna að verða lögð á umræddar vörur við innflutning.

Útflutningur.

5. gr.

Ákvæði auglýsingar þessarar gilda einnig um útflutning til Slóveníu á vörum sem upprunnar eru á Íslandi, eftir því sem nánar greinir í ákvæðum framangreindra samninga svo og bókana og viðauka við þá.

Auk tollyfirvalda veita fjármálaráðuneytið, viðskiptaskrifstofa utanríkisráðuneytisins og Útflutningsráð upplýsingar um sérstaka tollmeðferð á vörum upprunnum á Íslandi, sem ákvæði samnings EFTA-ríkjanna og Slóveníu taka til.

Gildistökuákvæði o.fl.

6. gr.

Að því leyti sem ekki er kveðið á um tollframkvæmd í auglýsingu þessari gilda ákvæði framangreindra samninga svo og bókana og viðauka við þá sem birt er í C-deild Stjórnartíðinda, m.a. um álagningu tolls á vörur unnar úr landbúnaðarhráefnum, og ákvæða tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum, svo og reglugerðir og önnur fyrirmæli sett samkvæmt þeim.

7. gr.

Auglýsing þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 1. tölul. 6. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum, öðlast gildi þegar í stað.

Ákvæði til bráðabirgða.

Vörur, sem falla undir ákvæði framangreindra samninga og hafa hinn 1. apríl 1996 verið fluttar eða hafðar í geymslu um stundarsakir í aðildarríki eða á tollfrjálsum svæðum, má líta á sem upprunavörur að því tilskildu að tollyfirvöldum viðkomandi aðildarríkis sé send, innan fjögurra mánaða frá gildistökuðegi samningsins gagnvart viðkomandi aðildarríki, sönnun um uppruna, gefin út eftir á, og önnur skjöl er staðfesta að flutningsskilyrði séu uppfyllt. Að því er íslensk tollyfirvöld varðar verður slík sönnun að berast fyrir 1. ágúst 1996 og innflytjandi að framvísa vörunum við tollyfirvöld sé þess óskað.

Fjármálaráðuneytinu, 12. apríl 1996.

F. h. r.

Indriði H. Þorláksson.

Guðrún Ásta Sigurðurdóttir.

Fylgiskjal I**Vörur unnar úr landbúnaðarhráefnum sem njóta fríðindameðferðar
samkvæmt 2. tölul. 1. gr. auglýsingarinnar.**

Vörur, sem flokkast í eftirfarandi tollskránúmer, skulu í samræmi við ákvæði fríverslunarsamningsins undanþegnar A-tolli, sbr. tollskrá í viðauka I við tollalög nr. 55/1987, með síðari breytingum:

0403.1011	1806.3109	1904.1002	2102.3009
0403.1021	1806.3201	1904.1009	2106.9019
0403.1022	1806.3202	1904.2001	2106.9022
0403.1029	1806.3203	1904.9001	2106.9025
0403.9011	1806.3209	1904.9009	2106.9026
0403.9021	1806.9011	1905.1000	2106.9031
0403.9022	1806.9012	1905.2000	2106.9039
0403.9029	1806.9019	1905.3011	2106.9061
1704.1000	1806.9023	1905.3019	2202.1001
1704.9002	1806.9024	1905.3021	2202.1009
1704.9003	1806.9025	1905.3022	2202.9001
1704.9007	1806.9026	1905.3029	2202.9009
1704.9009	1806.9027	1905.3030	2203.0001
1806.2003	1806.9028	1905.4000	2204.2111
1806.2004	1806.9029	úr 2101.1201 1)	2204.2911
1806.2005	1806.9039	úr 2101.1209 1)	2208.9091
1806.2006	1903.0001	úr 2101.2001 2)	3302.1021
1806.2009	1903.0009	úr 2101.2009 2)	
1806.3101	1904.1001	2101.3001	

-
- 1) Kaffiþykkni sem inniheldur blöndur úr möluðu brenndu kaffi, ásamt matjurtafeiti og stundum öðrum efnisþáttum
 - 2) Blöndur af tei með mjólkurdufti og sykri.

Fylgiskjal II**Fiskur og aðrar sjávarafurðir sem njóta fríðindameðferðar
samkvæmt 3. tölul. 1. gr. auglýsingarinnar.**

Vörur, sem flokkast í eftirfarandi vöruliði og tollskránúmer, sbr. tollskrá í viðauka I við tollalög nr. 55/1987, með síðari breytingum, njóta tollfríðinda samkvæmt ákvæðum fríverslunarsamningsins:

0208.9001	1603.0001	2301.2016
0208.9002	1603.0002	2301.2017
0301	1603.0003	2301.2018
0302	1604	2301.2019
0303	1605	2301.2021
0304	2301.1001	2301.2022
0305	2301.2011	2301.2023
0306	2301.2012	2301.2029
0307	2301.2013	úr 2301.9009*
1504	2301.2014	
1516.1001	2301.2015	

* Undanþágan tekur aðeins til framleiðslu úr fiski (fisksoðkjarna) í tollskránúmerinu.

Fylgiskjal III**Landbúnaðarafurðir, sem njóta tollfríðinda við innflutning til Íslands samkvæmt tvíhliða samningi milli Íslands og Slóveníu, sbr. 3. gr. auglýsingarinnar.**

Vörur, sem flokkast í eftirtalda vöruliði og tollskárnúmer, sbr. tollskrá í viðauka I við tollalög nr. 55/1987, með síðari breytingum, njóta tollfríðinda við innflutning samkvæmt ákvæðum tvíhliða samnings milli Íslands og Slóveníu um landbúnaðarafurðir, enda teljist þær að öllu leyti fengnar í Slóveníu í samræmi við upprunareglur í fylgiskjali IV:

0808.1000	2009.6009	2009.9009
0808.2000	2009.7009	2204
2009.5009	2009.8009	2208.9091

Fylgiskjal IV**Upprunareglur samkvæmt tvíhliða samningi milli Íslands og Slóveníu um innflutning landbúnaðarvara, sbr. 1. mgr. 3. gr. auglýsingarinnar.****1. gr.**

Við framkvæmd samningsins telst framleiðsluvara upprunnin í Slóveníu ef hún er að öllu leyti fengin þar.

Eftirfarandi skal talið að öllu leyti fengið í Slóveníu:

- Afurðir úr jurtaríkinu, sem þar eru ræktaðar.
- Lifandi dýr, sem þar eru borin og alin.
- Afurðir lifandi dýra, sem þar eru alin.
- Afurðir fengnar þar með veiðum.
- Vörur, sem framleiddar eru eingöngu úr vörum sem lýst er í a- til c-lið.

Umbúðafni og ílát til pökkunar, sem framvísað er með vöru í, skal ekki talið með þeirri vöru þegar ákveða skal hvort hún sé að öllu leyti fengin þar og ekki þarf að ganga úr skugga um að slíkt umbúðarefni eða ílát til pökkunar sé upprunavara.

2. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. skulu vörur, sem tilgreindar eru í 1. og 2. dálki í lista í viðaukanum við fylgiskjal þetta og fengnar eru í Slóveníu og í eru efnivörur, sem ekki eru að öllu leyti fengnar þar, að því tilskildu að uppfyllt séu skilyrðin um aðvinnslu slíkra efnivara, sem kveðið er á um í 3. dálki.

3. gr.

Sú fríðindameðferð, sem kveðið er á um í samningnum, gildir aðeins um framleiðsluvörur, sem fluttar eru beint frá Slóveníu til Íslands án þess að fara um yfirráðasvæði annars lands. Hins vegar má flytja framleiðsluvörur sem upprunnar eru í Slóveníu í einni óskiptri vörusendingu um önnur yfirráðasvæði en Ísland eða Slóveníu með umskipun eða bráðabirgðageymslu á því yfirráðasvæði, ef flutningur um yfirráðasvæðið réttlætist af landfræðilegum ástæðum, vörurnar hafi verið undir eftirliti tollyfirvalda í landinu þar sem umskipunin

eða geymslan á sér stað, þær hafa hvorki verið þar á boðstólum til sölu né afhentar til neyslu og hafa ekki fengið aðra meðferð en uppskipun, útskipun eða meðferð, sem miðar að því að forða þeim frá skemmdum.

Sannanir fyrir því, að skilyrðum sem um getur í 1. mgr. þessa töluliðar hafi verið fullnægt, skulu lagðar fyrir tollyfirvöld innflutningslandsins í samræmi við 2. mgr. 13. gr. bókunar B við samninginn milli EFTA-ríkjanna og Slóveníu.

4. gr.

Upprunavörur í skilningi þessa samnings skulu njóta hags af samningnum við innflutning til Íslands, annað hvort gegn framvísun EUR.1 flutningsskírteinis eða vörureiknings með yfirlýsingu, sem gefin er út eða gerð í samræmi við ákvæði bókunar B við samninginn milli EFTA-ríkjanna og Slóveníu.

5. gr.

Ákvæðin um endurgreiðslu eða undanþágu frá tollum, sönnun uppruna og fyrirkomulag samvinnu á sviði stjórnsýslu sem er að finna í bókun B við samninginn milli EFTA-ríkjanna og Slóveníu skulu gilda að breyttu breytanda. Samkomulag er um að bann við endurgreiðslu eða undanþágu frá tollum, sem um ræðir í þessum ákvæðum, skuli aðeins gilda um þær efnivörur sem samningurinn milli EFTA-ríkjanna og Slóveníu gildir um.

Viðauki við upprunareglur fylgiskjals þessa:

Listi yfir vörur sem um ræðir í 2. mgr. 3. gr. og um gilda önnur skilyrði en að vera fengnar að öllu leyti.

<i>Tollskrárnúmer</i>	<i>Vörulýsing</i>	<i>Aðvinnsla efnivara, sem ekki teljast upprunaefnivörur, er veita upprunaréttindi</i>
2009	Ávaxtasafar (þ.m.t. þrúguþykkni) og matjurtasafar, ógerjaðir og án viðbættis áfengis, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætiefni	Framleiðsla úr ávöxtum, matjurtum eða öðrum efnum, fengnum úr ávöxtum, sem verða að vera að öllu leyti fengin.
2204	Vín úr nýjum þrúgum, einnig vín blönduð vínanda; þrúguþykkni annað en í nr. 2009	Framleiðsla úr þrúgum eða efni fengnu úr þrúgum sem verða að vera að öllu leyti fengin.

Fylgiskjal V

Upprunareglur
Bókun B við samning EFTA-ríkjanna og Slóveníu.

I. BÁLKUR
ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Skilgreiningar.

Að því er þessa bókun varðar merkir:

- a) „framleiðsla“ hvers konar aðvinnslu, þar með talin samsetning eða sérvinnsla;
- b) „efni“ hvers konar efnisþátt, hráefni, íhluta eða hluta o.s.frv. sem notað er við framleiðslu vörunnar;
- c) „framleiðsluvara“ vöru sem er framleidd, jafnvel þótt fyrirhugað sé að nota hana við annars konar framleiðslu síðar;
- d) „vara“ bæði efni og framleiðsluvörur;
- e) „tollverð“ verð sem ákveðið er í samræmi við samning um framkvæmd VII. gr. Hins almenna samkomulags um tolla og viðskipti, gerður í Genf 12. apríl 1979;
- f) „verksmiðjuverð“ verð sem framleiðanda í samningsríki er greitt fyrir framleiðsluvöruna hafi lokaadönnunsla vörunnar farið fram í fyrirtæki hans, að því tilskildu að í verðinu sé innifalið verðmæti alls efnis sem notað er, að frádregnum innlendum álögum sem hafa verið endurgreiddar eða endurgreiða má þegar varan sem er fengin er flutt út;
- g) „verðmæti efnis“ tollverð við innflutning á efni sem notað hefur verið og er ekki upprunaefni eða, ef það er ekki þekkt og ekki verður sýnt fram á hvert það er, fyrsta verð sem sýnt er fram á að greitt hafi verið fyrir efnið í viðkomandi ríki;
- h) „verðmæti upprunaefna“ verðmæti slíkra efna eins og skilgreint er í g-lið að breyttu breytanda;
- i) „kaflar“ og „vöruliðir“ kaflar og vöruliðir (fjögurra tölustafa tákn) í nafnaskránni sem myndar samræmdu vörulýsingar- og vörunúmeraskrána; og í þessari bókun er vísað til sem „samræmdu tollskrárinnar“ eða ST;
- j) „flokkun“ flokkun framleiðsluvara eða efna undir tilteknum vörulið;
- k) „vörusending“ framleiðsluvörur sem eru annaðhvort sendar samtímis frá einum útflytjanda til eins viðtakanda, eða vörur sem hafðar eru á sama flutningsskjali vegna flutnings frá útflytjanda til viðtakanda eða á sama vörureikningi ef flutningsskjal er ekki fyrir hendi;
- l) „yfirráðasvæði“ einnig landhelgi;
- m) „þriðja land“ önnur lönd en samningsríki.

II. BÁLKUR
SKILGREINING HUGTAKSINS „UPPRUNAVÖRUR“

2. gr.

Upprunaviðmiðanir.

1. Við framkvæmd samnings þessa og þrátt fyrir ákvæði 3. gr. þessarar bókuar skulu neðangreindar framleiðsluvörur taldar upprunnar í samningsríki:

- a) framleiðsluvörur að öllu leyti fengnar í því ríki í skilningi 4. gr.;
- b) framleiðsluvörur fengnar í því ríki sem í eru notuð efni sem ekki eru að öllu leyti fengnar þar, að því tilskildu:
 - i) að slík efni hafi hlotið nægilega aðvinnslu í því ríki í skilningi 5. gr., eða
 - ii) að slík efni séu upprunninn hjá öðru samningsríki í skilningi þessarar bókunar.

3. gr.

Skipting uppruna.

1. Þrátt fyrir ákvæði ii-liðar í b-lið 2. gr. halda framleiðsluvörur, sem upprunnar eru í samningsríki í skilningi þessarar bókunar, uppruna sínum þegar þær eru fluttar frá einu samningsríki til annars í óbreyttu ástandi eða hafa ekki hlotið aðvinnslu í útflutningsríkinu umfram þá sem um ræðir í 6. gr.
2. Við beitingu 1. mgr. um framleiðsluvörur sem eru upprunnar í tveimur eða fleiri samningsríkjum og hafa ekki fengið aðvinnslu í útflutningsríkinu umfram þá sem um ræðir í 6. gr., skal uppruni ákveðinn með tilliti til þeirrar framleiðsluvöru sem hæst ber tollverð eða, ef það er ekki þekkt eða ekki er unnt að komast að því, með tilliti til hæsta fyrsta verðs sem sýnt er fram á að greitt hefur verið fyrir framleiðsluvörurnar í því ríki.

4. gr.

Að öllu leyti fengnar vörur.

1. Eftirfarandi skal að öllu leyti fengið í samningsríki:
 - a) jarðefni unnin úr jörðu eða af hafsbotni þess;
 - b) vörur úr jurtaríkinu sem þar eru ræktaðar;
 - c) lifandi dýr sem þar eru borin og alin;
 - d) afurðir lifandi dýra sem þar eru alin;
 - e) veiðibrað og fiskafurðir sem aflað er með veiðum þar;
 - f) sjávarafurðir og aðrar afurðir sem skip samningsríkjanna draga úr sjó utan landhelgi samningsríkjanna;
 - g) vörur framleiddar um borð í verksmiðjuskipum samningsríkjanna, eingöngu úr afurðum sem um getur í f-lið;
 - h) notaðar vörur sem þar er safnað og eingöngu er unnt að nota til að vinna hráefni úr, þar á meðal notaðir hjólbarðar sem nýtast eingöngu til sólunar eða sem úrgangur;
 - i) úrgangur og rusl sem til fellur vegna framleiðslustarfsemi þar;
 - j) vörur unnar úr yfirborðslögum hafsbotnsins utan landhelgi samningsríkjanna, að því tilskildu að þau hafi einkarétt á að vinna úr þessum lögum;
 - k) vörur sem þar eru framleiddar eingöngu úr þeim framleiðsluvörum sem tilgreindar eru í a- til j-lið.
2. Orðin „skip þeirra“ og „verksmiðjuskip samningsaðila“ í f- og g-lið 1. mgr. gilda aðeins um skip og verksmiðjuskip:
 - a) sem eru skráð eða skrásett í samningsríki;
 - b) sem sigla undir fána samningsríkis;
 - c) sem eru að minnsta kosti 50 af hundraði í eign ríkisborgara samningsríkis, eða í eign fyrirtækis sem hefur aðalstöðvar í einu þessara ríkja enda sé framkvæmdastjóri eða framkvæmdastjórnar þess, stjórnarformaður eða formaður umsjónanefndar og meirihluti stjórnarnefndarmanna eða umsjónarnefndarmanna ríkisborgarar samningsríkis;

auk þess sem að minnsta kosti helmingur höfuðstóls sé í eigu þessara ríkja eða opinberra stofnana eða ríkisborgara nefndra ríkja, ef um er að ræða sameignarfélög eða hlutafélög;

- d) þegar skipstjóri og yfirmenn eru ríkisborgarar samningsríkis; og
- e) þegar að minnsta kosti 75 af hundraði áhafnarinnar eru ríkisborgarar samningsríkis.

5. gr.

Framleiðsluvörur sem hlotið hafa nægilega aðvinnslu.

1. Að því er varðar 2. gr. skulu framleiðsluvörur sem ekki eru að öllu leyti fengnar í samningsríki teljast hafa hlotið nægilega aðvinnslu þar hafi skilyrðum í skrá II. viðbætis í þessari bókun verið fullnægt.

Skilyrði þessi kveða á um aðvinnslu efna sem eru ekki upprunaefni og eru notuð við framleiðslu þeirra vara sem samningur þessi tekur til, og gilda þau einungis um slík efni. Af þeim sökum skal framleiðsluvaran sem telst upprunavara vegna þess að skilyrðum sem sett eru í skrá um hana er fullnægt, og er notuð við framleiðslu annarrar vöru, ekki þurfa að fullnægja skilyrðum sem gilda um vöruna sem hún er sett saman við, og skal ekki taka tillit til þess að efnin sem notuð eru við framleiðslu hennar eru ekki upprunaefni.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. skal efni sem ekki telst upprunaefni ekki notað við framleiðslu vöru, samkvæmt þeim skilyrðum sem sett eru í skrá um hana, nema því aðeins að:

- a) heildarverðmæti þeirra sé ekki meira en 10 af hundraði af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar;
- b) í skránni sé tilgreind ein eða fleiri hundraðshlutatala fyrir hámarksverðmæti þeirra efna sem ekki teljast upprunaefni og ekki sé farið upp fyrir þessar hundraðshlutatölur við beitingu þessarar málsgreinar.

Þessi málsgrein gildir ekki um framleiðsluvörur sem teljast til 50. - 63. kafla í samræmdu tollskránni.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda nema að því leyti sem kveðið er á um í 6. gr.

6. gr.

Ófullnægjandi aðvinnsla.

1. Eftirfarandi aðgerðir teljast ófullnægjandi aðvinnsla sem ekki veitir upprunaréttindi óháð því hvort kröfum 5. gr. hefur verið fullnægt:

- a) aðgerð til að tryggja að framleiðsluvörur haldist óskemmdar meðan á flutningi og geymslu stendur (viðrun, breiðsla, þurrkun, kæling, þækilsöltun, niðurlagning í brennisteinsvatn eða aðrar vatnsupplausnir, fjarlægging skemmdra hluta og sambærilegar aðgerðir);
- b) einfaldar aðgerðir til að rykhreinsa, sigta eða sálða, sundurgreina, flokka, velja saman (þar á meðal að útbúa hluti í samstæður), þvo, mála eða hluta í sundur;
- c) i) skipti á umbúðum, svo og uppskipting og sameining;
ii) einföld setning á flöskur, glös, í poka, kassa, öskjur, á spjöld eða töflur o.s.frv. og allar aðrar einfaldar pökkunaraðgerðir;
- d) festing merkja, miða eða annarra slíkra auðkenna á framleiðsluvörur eða umbúðir þeirra;
- e) einföld blöndun framleiðsluvara, hvort sem um er að ræða ólíkar vörur eða ekki, þar sem einn eða fleiri íhlutar blöndunnar fullnægja ekki skilyrðum þeim um uppruna sem sett eru í þessari bókun;

- f) einföld samsetning vöruhluta þannig að úr verði fullgerð framleiðsluvara;
 - g) sameining tveggja eða fleiri aðgerða sem tilgreindar eru í a- til f-lið;
 - h) slátrun dýra.
2. Litið skal á allar aðgerðir, sem fara fram í samningsríkjunum á tiltekinni framleiðsluvöru, sem eina heild þegar ákvarðað er hvort aðvinnsla hennar teljist ófullnægjandi í skilningi 1. mgr.

7. gr.

Skilgreiningareining.

1. Skilgreiningareining vegna beitingar ákvæða þessarar bókunar er sú framleiðsluvara sem telst grunneining við flokkun samkvæmt nafnaskrá samræmdu tollskrárinnar.

Af þessu leiðir að:

- a) þegar framleiðsluvara sem er sett saman úr mörgum hlutum og flokkuð í samræmdu tollskránni í einn og sama vörulið, telst heildin vera ein skilgreiningareining;
 - b) þegar í vörusendingu eru margar framleiðsluvörur af sama tagi sem flokkaðar eru í sama vörulið í samræmdu tollskránni, skal hver einstök framleiðsluvara tekin fyrir þegar ákvæðum þessarar bókunar er beitt.
2. Þegar umbúðir eru samkvæmt 5. almennu reglu samræmdu tollskrárinnar taldar hluti framleiðsluvöru við flokkun skal telja þær með við ákvörðun uppruna.

8. gr.

Fylgihlutir, varahlutir og verkfæri.

Fylgihluti, varahluti og verkfæri, sem send eru með búnaði, vél, tæki eða ökutæki og teljast eðlilegur búnaður og eru innifalin í verðinu eða eru ekki á sérstökum vörureikningi, skal skoða sem hluta af viðkomandi búnaði, vél, tæki eða ökutæki.

9. gr.

Samstæður.

Samstæður, sem skilgreindar eru í 3. almennu reglu samræmdu tollskrárinnar, skulu skoðast sem upprunavörur þegar allir vöruhlutar eru upprunavörur. Þó skal samstæða, sem er samsett bæði af upprunavörum og vörum sem eru ekki upprunavörur, teljast í heild upprunavörur, að því tilskildu að verðmæti þeirra vara sem eru ekki upprunavörur, sé ekki meira en 15 af hundraði af verksmiðjuverði samstæðunnar.

10. gr.

Atriði sem ekki hafa áhrif.

Þegar ákvarða þarf hvort framleiðsluvara sé upprunnin í samningsríki er ekki nauðsynlegt að taka tillit til þess hvort orka, verksmiðja og búnaður svo og vélar og verkfæri notuð við framleiðslu vörunnar, eða hvort einhverjar vörur til framleiðslunnar sem ekki mynda og ekki var ætlað að mynda efnisþátt í framleiðsluvörunni fullgerðri, hafa upprunaréttindi eða ekki.

III. BÁLKUR SKILYRÐI VARÐANDI YFIRRÁÐASVÆÐI

11. gr.

Meginregla um yfirráðasvæði.

1. Fullnægja verður skilyrðum í II. bálki um öflun upprunaréttinda á yfirráðasvæði samningsríkis óslitið.
2. Hvað þetta varðar telst skilyrðum um öflun upprunaréttinda ekki fullnægt ef vörur sem hafa hlotið aðvinnslu í samningsríki eru fluttar frá yfirráðasvæði ríkisins, hvort sem einhver hluti vinnslunnar hefur farið fram utan yfirráðasvæðisins eða ekki, samanber þó 12. gr.
3. Upprunaréttindi sem vara hefur fengið í samningsríki teljast töpuð þegar vara fer frá yfirráðasvæðum samningsríkjanna hvort sem aðgerðir hafa farið fram utan þessara yfirráðasvæða eða ekki, samanber þó 12. gr.

12. gr.

Endurinnflutningur á vörum.

Litið skal á vörur, sem fluttar eru út frá einu samningsríki til þriðja lands og síðan fluttar inn aftur, eins og þær hafi aldrei verið fluttar frá viðkomandi ríki ef hægt er að sýna fram á það með fullnægjandi hætti að mati tollyfirvalda að:

- a) vörurnar sem eru fluttar inn aftur séu þær sömu og voru fluttar út í upphafi; og
- b) ekki hafi verið gerð á þeim nein aðgerð umfram það sem nauðsynlegt má teljast til að varðveita gæði þeirra í því landi eða á meðan á útflutningi stóð.

13. gr.

Beinn flutningur.

1. Sú fríðindameðferð sem kveðið er á um í samningnum gildir einungis um framleiðsluvörur sem fullnægt hafa þeim kröfum sem settar eru fram í þessari bókun og eru fluttar beint milli samningsríkja. Hins vegar má flytja framleiðsluvörur í einni vörusendingu um önnur yfirráðasvæði vegna umfermingar eða bráðabirgðageymslu á þeim yfirráðasvæðum, að því tilskildu að vörurnar hafi verið undir eftirliti tollyfirvalda í landinu þar sem umfermingin eða geymslan átti sér stað og ekki hlotið aðra meðferð en affermingu, endurfermingu eða meðferð sem miðar að því að forða þeim frá skemmdum.

Heimilt er að flytja vörur sem eru upprunnar í einu samningsríki um leiðslukerfi yfir önnur yfirráðasvæði en yfirráðasvæði samningsríkjanna.

2. Sannanir um að skilyrðum sem um getur í 1. mgr. hafi verið fullnægt skulu lagðar fram fyrir tollyfirvöld innflutningsríkisins með:

- a) farmskírteini um flutning frá útflutningslandinu um umflutningslandið; eða
- b) skírteini, sem tollyfirvöld umflutningslandsins gefa út, þar sem fram kemur:
 - i) nákvæm lýsing á framleiðsluvörinni,
 - ii) dagsetningar affermingar og endurfermingar og, þar sem við á, heiti hlutaðeigandi skipa, og
 - iii) við hvaða aðstæður framleiðsluvaran var geymd í umflutningslandinu; eða
- c) að öðrum kosti hvers konar skjöl sem færa sönnur á þetta.

14. gr.

Sýningar.

1. Framleiðsluvörur sem sendar eru frá samningsríki á vörusýningu í þriðja landi og seldar eftir sýninguna til innflutnings í samningsríki skulu við innflutninginn njóta hags af ákvæðum samningsins uppfylli framleiðsluvörunar þær kröfur sem gerðar eru í þessari bókun til að þær teljist upprunnar í samningsríki og að því tilskildu að sýnt sé fram á það með fullnægjandi hætti að mati tollyfirvalda að:

- a) útflytjandi hafi sent þessar framleiðsluvörur frá einu samningsríki til landsins þar sem sýningin er haldin og sýnt þær þar;
- b) sá útflytjandi hafi selt framleiðsluvörunar eða ráðstafað þeim með öðrum hætti til viðtakanda í öðru samningsríki;
- c) framleiðsluvörunar hafi verið sendar á meðan á sýningunni stóð eða strax eftir hana til síðarnefnda samningsríkisins í því ástandi sem þær voru í þegar þær voru sendar til sýningar; og
- d) framleiðsluvörunar hafi ekki frá því að þær voru sendar til sýningar verið notaðar í öðru skyni en til sýningar á sýningunni.

2. Sönnun á uppruna skal gefin út eða útbúin í samræmi við ákvæði V. bálks og lögð fram hjá tollyfirvöldum innflutningslandsins með venjulegum hætti. Þar skal tilgreint nafn sýningarinnar og sýningarstaður. Ef nauðsyn ber til má krefjast sérstakra skjalfestra viðbótar-sönnunargagna um eðli framleiðsluvaranna og aðstæður við sýningu þeirra.

3. Ákvæði 1. mgr. skulu taka til allra vöru-, iðn-, landbúnaðar- eða handverkssýninga, kaupstefna eða áþekkra opinberra sýninga sem eru ekki skipulagðar í eiginhagsmunaskyni í sölubúðum eða verslunarhúsnæði með það fyrir augum að selja erlendar vörur, enda séu framleiðsluvörunar undir tolleftirliti meðan á sýningu stendur.

IV. BÁLKUR

ENDURGREIÐSLA EÐA UNÐANÞÁGA

15. gr.

Bann við endurgreiðslu á eða undanþágu frá tollum.

1. Efni sem eru ekki upprunnin í samningsríki og notuð eru við framleiðslu á vörum, sem eru upprunnar í einu samningsríkjanna í skilningi þessarar bókunar og gefin hefur verið út eða útbúin sönnun á uppruna fyrir í samræmi við ákvæði V. bálks, skulu ekki njóta hjá neinu samningsríki endurgreiðslu á eða undanþágu frá neins konar tollum.

2. Bannið í 1. mgr. gildir um hvers konar fyrirkomulag varðandi endurgreiðslur, eftirgjöf eða niðurfellingu á greiðslum, að fullu eða að hluta, á tollum eða samsvarandi gjöldum sem beitt er hjá einhverju viðkomandi samningsríkja vegna efna sem notuð eru við framleiðslu, ef slíkum endurgreiðslum, eftirgjöf eða niðurfellingu á greiðslum er beitt, beint eða í raun, þegar framleiðsluvaran sem unnin er úr efnunum er ætluð til útflutnings en ekki þegar hún er til notkunar innanlands í umræddu samningsríki.

3. Útflytjandi framleiðsluvöru, sem sönnun á uppruna vörunnar tekur til, skal vera reiðubúinn að leggja fram hvenær sem er, að beiðni tollyfirvalda, öll tilheyrandi skjöl því til staðfestingar að ekki hafi verið um endurgreiðslu að ræða fyrir þau efni sem eru ekki upprunaeefni og notuð voru við framleiðslu á viðkomandi vöru og að allir tollar eða samsvarandi gjöld sem gilda um slíkt efni hafi verið greidd.

4. Ákvæði 1. - 3. mgr. gilda einnig um umbúðir í skilningi 2. mgr. 7. gr., fylgihluti, varahluti og verkfæri í skilningi 8. gr. og vörur í samstæðum í skilningi 9. gr. Þegar slíkir hlutir eru ekki upprunavörur.

5. Ákvæði 1. - 4. mgr. gilda aðeins um efni þeirrar tegundar sem samningurinn gildir um. Þau skulu enn fremur ekki koma í veg fyrir að samningsríki beiti ráðstöfunum um verðjöfnun vegna landbúnaðarafurða við útflutning í samræmi við ákvæði samningsins.

V. BÁLKUR SÖNNUN Á UPPRUNA

16. gr.

Almennar kröfur.

1. Við innflutning til eins samningsríkis skulu vörur sem eru í skilningi þessarar bókunar upprunnar í öðru samningsríki njóta hags af samningnum gegn framvísun:

- a) EUR.1-flutningsskírteinis, samkvæmt fyrirmynd í III. viðbæti; eða
- b) vörureiknings með yfirlýsingu útflytjanda, í þeim tilvikum sem frá er greint í 1. mgr. 21. gr., en texta hennar er að finna í IV. viðbæti, sem gefin er á vörureikningi, afhendingarseðli eða öðru því viðskiptaskjali sem lýsir viðkomandi vöru nægilega vel til að hægt sé að bera kennsl á hana (hér eftir nefnd „yfirlýsing á vörureikningi“).

2. Þrátt fyrir 1. mgr. skulu upprunavörur í skilningi þessarar bókunar, í þeim tilvikum sem greint er frá í 26. gr., njóta hags af samningnum án þess að nauðsynlegt sé að framvísa ofangreindum skjölum.

17. gr.

Reglur um útgáfu EUR.1-flutningsskírteinis.

1. Tollyfirvöld í útflutningsríki skulu gefa út EUR.1-flutningsskírteini hafi útflytjandi skilað inn skriflegri umsókn eða fulltrúi hans á hans ábyrgð.

2. Útflytjandi eða fulltrúi hans skal bæði fylla út EUR.1-flutningsskírteini og umsóknina en sýnishorn af þeim er að finna í III. viðbæti.

Eyðublöð skal fylla út á einu af opinberum tungumálum samningsríkis, eða á ensku, í samræmi við ákvæði landslaga í útflutningsríkinu. Ef þau eru handskrifuð skulu þau útfyllt með bleki og með prentstöfum. Gefa verður vörulýsinguna í reitnum sem er ætlaður til þess án þess að skilja eftir auðar línur. Ef reitur er ekki notaður að fullu skal draga lárétta línu neðan við lýsinguna og strika yfir ónýtta svæðið.

3. Útflytjandi sem sækir um útgáfu EUR.1-flutningsskírteinis skal vera reiðubúinn að leggja fram hvenær sem er, að beiðni tollyfirvalda í útflutningsríkinu þar sem EUR.1-flutningsskírteinið er gefið út, öll tilheyrandi skjöl sem votta að viðkomandi framleiðsluvara sé upprunavara og að öllum öðrum kröfum sem settar eru fram í þessari bókun sé fullnægt.

4. Tollyfirvöld útflutningsríkis skulu gefa út EUR.1-flutningsskírteini ef viðkomandi framleiðsluvörur geta talist upprunnar í samningsríki og fullnægja öðrum kröfum þessarar bókunar.

5. Þau tollyfirvöld sem gefa skírteinið út skulu grípa til nauðsynlegra aðgerða til að staðfesta að viðkomandi framleiðsluvörur séu upprunavörur og að öðrum kröfum þessarar bókunar hafi verið fullnægt. Þau hafa í þessu tilliti rétt til að krefjast hvers konar sannana og athuga bókhald útflytjandans eða viðhafa annars konar eftirlit sem þau álíta nauðsynlegt.

Tollyfirvöld sem gefa skírteinið út skulu einnig tryggja að þau eyðublöð sem um getur í 2. mgr. séu rétt útfyllt. Einkum skal athuga hvort það svæði sem ætlað er fyrir vörulýsingu sé útfyllt þannig að engin hætta sé á sviksamlegum viðbótum.

6. Útgáfudagur EUR.1-flutningsskírteinis skal koma fram á þeim hluta skírteinisins sem ætlaður er tollyfirvöldum.

7. Tollyfirvöld í útflutningsríkinu skulu gefa út EUR.1-flutningsskírteini þegar viðkomandi vörur eru fluttar úr landi. Útflytjandinn getur fengið það til ráðstöfunar um leið og raunverulegur útflutningur hefur átt sér stað eða verið tryggður.

18. gr.

EUR.1-flutningsskírteinið gefið út eftir á.

1. Þrátt fyrir 7. mgr. 17. gr. er heimilt, í undantekningartilvikum, að gefa EUR.1-flutningsskírteinið út eftir að útflutningur framleiðsluvörunnar hefur átt sér stað, að því tilskildu að:

- a) það hafi ekki verið gefið út þegar útflutningurinn átti sér stað vegna mistaka eða yfirsjóna eða sérstakra kringumstæðna; eða
- b) sýnt sé fram á það á fullnægjandi hátt að mati tollyfirvalda að EUR.1-flutningsskírteinið hafi verið gefið út en ekki viðurkennt við innflutning af tæknilegum ástæðum.

2. Við framkvæmd 1. mgr. verður útflytjandinn að taka fram í umsókninni hvar og hvenær útflutningur framleiðsluvöru, sem EUR.1-flutningsskírteinið á við um, á sér stað og taka fram ástæður fyrir beiðninni.

3. Tollyfirvöldum er einungis heimilt að gefa út EUR.1-flutningsskírteinið eftir á þegar gengið hefur verið úr skugga um að upplýsingamar sem fram koma í umsókn útflytjandans séu samhljóða þeim sem viðkomandi gögn hafa að geyma.

4. EUR.1-flutningsskírteini sem eru gefin út eftir á verða að vera árituð með einni af eftirfarandi setningum:

„ISSUED RETROSPECTIVELY“, „DELIVRE A POSTERIORI“, „NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT“, „RILASCIATO A POSTERIORI“, „ÚTGEFIÐ EFTIR Á“, „UDSTEDT SENERE“, „IZDANO NAKNADNO“.

5. Áritunin sem um getur í 4. mgr. skal færð í athugasemdareit EUR.1-flutningsskírteinisins.

19. gr.

Útgáfa á eftirriti EUR.1-flutningsskírteinisins.

1. Hafi EUR.1-flutningsskírteini verið stolið, það glatast eða eyðilagst getur útflytjandinn sótt um það til þeirra tollyfirvalda sem gáfu það út að fá eftirrit gert á grundvelli útflutningsskjala sem eru í þeirra vörslu.

2. Eftirritið sem er gefið út á þennan hátt verður að vera áritað með einhverju eftirfarandi orðum:

„DUPLICATE“, „DUPLICATA“, „DUPLIKAT“, „DUPLICATO“, „EFTIRRIT“, „DVOJNIK“.

3. Áritunin sem um getur í 2. mgr. skal færð í athugasemdareit eftirrits EUR.1-flutningsskírteinisins.

4. Eftirritið skal vera með sömu útgáfudagsetningu og upphaflega EUR.1-flutningsskírteinið og gilda frá og með þeim degi.

20. gr.

Útgáfa EUR.1-flutningsskírteinis á grundvelli sönnunar á uppruna sem gefin var út áður.

Ef framleiðsluvörur í einni vörusendingu, sem EUR.1-flutningsskírteini eða yfirlýsing á vörureikningi hefur verið gefin út fyrir, eru settar undir eftirlit tollstöðvar í samningsríki skal sá möguleiki vera fyrir hendi að láta eitt eða fleiri EUR.1-flutningsskírteini, sem þessi tollstöð gefur út, koma í stað upphaflegrar sönnunar á uppruna í þeim tilgangi að senda allar þessar vörur eða hluta þeirra til annarra tollstöðva hvort sem þær eru í sama samningsríki eða ekki.

21. gr.

Skilyrði fyrir því að gefa út yfirlýsingu á vörureikningi.

1. Heimilt er að eftirfarandi aðilar gefi út yfirlýsingu á vörureikningi sem um getur í b-lið 1. mgr. 16. gr.:
 - a) viðurkenndur útflytjandi í skilningi 22. gr.;
 - b) útflytjandi vörusendingar sem er einn eða fleiri pakkar með upprunavörum að heildarverðmæti ekki meira en 6000 reiknieiningar.
2. Heimilt er að gefa út yfirlýsingu á vörureikningi ef viðkomandi framleiðsluvörur teljast vörur upprunnar í samningsríki og fullnægja öðrum kröfum þessarar bókunar.
3. Útflytjandi sem gefur út yfirlýsingu á vörureikningi skal vera reiðubúinn að leggja fram hvenær sem er, að beiðni tollýfirvalda í landi útflytjanda, öll tilheyrandi skjöl sem sanna upprunaréttindi viðkomandi vara og að öðrum kröfum þessarar bókunar hafi verið fullnægt.
4. Yfirlýsing á vörureikningi skal gefin út með þeim hætti að útflytjandi vélritar, stimplar eða prentar á vörureikninginn, afhendingarseðilinn eða annað viðskiptaskjal yfirlýsingu með þeim texta sem fram kemur í IV. viðbæti og skal hann nota útgáfu á einu tungumálanna sem um getur í þeim viðbæti í samræmi við ákvæði landslaga útflutningsríkisins. Yfirlýsinguna má einnig handskrifa og þá skal skrifa með bleki og með prentstöfum.
5. Yfirlýsing á vörureikningi skal vera með upprunalegri eiginhandarundirskrift útflytjandans, samanber þó 22. gr.
6. Útflytjandi getur gefið út yfirlýsingu á vörureikningi þegar framleiðsluvörurnar sem hún tekur til eru fluttar út eða síðar. Hafi yfirlýsing á vörureikningi verið gefin út eftir að framleiðsluvörunum sem hún tekur til hefur verið framvísað við tollýfirvöld í innflutningsríkinu skal hún vera með tilvísun í þau skjöl sem hafa þegar verið lögð fyrir umrædd yfirvöld.

22. gr.

Viðurkenndur útflytjandi.

1. Tollýfirvöld útflutningslandsins geta heimilað að sérhver útflytjandi, hér eftir nefndur „viðurkenndur útflytjandi“, sem stundar tíðar sendingar á framleiðsluvörum samkvæmt samningnum og veitir tollýfirvöldum fullnægjandi tryggingar fyrir því að vörurnar séu upprunavörur og fullnægir auk þess öðrum kröfum þessarar bókunar, gefi út yfirlýsingu á vörureikningi óháð verðmæti viðkomandi framleiðsluvara.
2. Þess skal ekki krafist af viðurkenndum útflytjanda í skilningi þessarar greinar að hann undirriti yfirlýsingu á vörureikningi að því tilskildu að hann afhendi tollýfirvöldum í innflutningsríkinu skriflega yfirlýsingu þess efnis að hann taki fulla ábyrgð á yfirlýsingunni á vörureikningnum eins og hann hafi í raun undirritað hafa með eigin hendi.

3. Tollyfirvöld geta viðurkennt útflytjanda með þeim skilyrðum sem þau telja viðeigandi.
4. Tollyfirvöld skulu gefa viðurkenndum útflytjanda tollleyfisnúmer sem skal koma fram á yfirlýsingu á vörureikningi.
5. Tollyfirvöld geta afturkallað leyfið hvenær sem er. Þau skulu gera það ef hinn viðurkenndi útflytjandi veitir ekki lengur þær tryggingar sem um getur í 1. mgr., fullnægir ekki þeim skilyrðum sem um getur í 2. og 3. gr. eða misnotar leyfið með öðrum hætti.

23. gr.

Gildistími sönnunar á uppruna.

1. EUR.1-flutningsskírteinið skal gilda í fjóra mánuði frá útgáfudegi þess í útflutningslandinu og verður að leggja það fram innan þess tíma hjá tollyfirvöldum í innflutningslandinu.

Yfirlýsing á vörureikningi skal gilda fjóra mánuði eftir að útflytjandi gefur hana út og verður að leggja hana fram innan þess tíma hjá tollyfirvöldum í innflutningslandinu.

2. Heimilt er að taka við EUR.1-flutningsskírteini og yfirlýsingu á vörureikningi sem lögð er fram hjá tollyfirvöldum í innflutningsríkinu, eftir að frestur sá sem tilgreindur er í 1. mgr. er útrunninn og beita friðindameðferð hafi umrædd skjöl ekki verið lögð fram fyrir lok frestsins vegna óviðráðanlegra eða sérstakra aðstæðna.
3. Í öðrum tilvikum, þegar skjöl er lögð fram of seint, geta tollyfirvöld innflutningslandsins tekið við EUR.1-flutningsskírteini eða yfirlýsingu á vörureikningi ef framleiðsluvörum hefur verið framvísað við þau fyrir lok frestsins.

24. gr.

Sönnun á uppruna lögð fram.

Leggja skal fram EUR.1-flutningsskírteini og yfirlýsingu á vörureikningi hjá tollyfirvöldum í innflutningslandinu í samræmi við þær reglur sem gilda í því landi. Umrædd yfirvöld geta krafist þýðingar á EUR.1-flutningsskírteini eða yfirlýsingu á vörureikningi. Þau geta einnig krafist þess að aðflutningsskýrslunni fylgi greinargerð frá innflytjanda þess efnis að framleiðsluvörurnar fullnægi þeim skilyrðum sem nauðsynleg teljast vegna framkvæmdar samningsins.

25. gr.

Innflutningur í áföngum.

Þegar sundurteknar eða ósamsettar framleiðsluvörur, í skilningi a-liðar 2. mgr. í hinum almennu reglum samræmdu tollskrárinnar, sem heyra undir XVI. og XVII. flokk eða nr. 7308 og 9406 í samræmdu tollskránni, eru, að beiðni innflytjanda og með þeim skilyrðum sem sett eru af tollyfirvöldum í innflutningslandinu, fluttar inn í hlutum skal leggja fram eina sönnun á uppruna fyrir þær vörur hjá tollyfirvöldum þegar fyrsti hlutinn er fluttur inn.

26. gr.

Undanþágur frá formlegum sönnunum á uppruna.

1. Framleiðsluvörur sem eru sendar sem smábögglar frá einstaklingi til einstaklings, eða eru í einkafarangri ferðamanna, skulu taldar upprunavörur án þess að framvísa þurfi formlegri sönnun á uppruna, að því tilskildu að vörurnar hafi ekki verið fluttar inn á viðskiptagrundvelli og að lýst hafi verið yfir að þær uppfylli kröfur þessarar bókonar og enginn vafi leiki á um sannleiksgildi slíkrar yfirlýsingar. Ef framleiðsluvörur eru sendar í pósti má gefa yfirlýsinguna á C2/CP3-tollseðli eða á blaði sem er fest við það skjal.
2. Innflutningur sem er bundinn við einstakt tilvik, og er eingöngu framleiðsluvörur til persónulegra nota viðtakenda eða ferðamanna eða fjölskyldna þeirra, skal ekki talinn inn-

flutningur viðskiptalegs eðlis ef ljóst er af eðli og magni framleiðsluvaranna að enginn viðskiptalegur tilgangur býr að baki.

3. Enn fremur má heildarverðmæti slíkra framleiðsluvara ekki vera meiri en 500 reiknieiningar ef um litla pakka er að ræða og 1200 reiknieiningar ef um er að ræða framleiðsluvörur í einkafarangri ferðamanna.

27. gr.

Fylgiskjöl.

Þau skjöl sem um getur í 3. mgr. 21. gr. og er ætlað að sanna að framleiðsluvörur sem falla undir EUR.1-flutningsskírteinið og yfirlýsingu á vörureikningi geti talist framleiðsluvörur upprunnar í samningsríki og fullnægi öðrum kröfum þessarar bókunar geta meðal annars verið:

- a) sannanir um þá vinnslu sem útflytjandi eða innlendur birgir hefur gengist fyrir til þess að fá umræddar vörur, sem finna má til dæmis í reikningum eða fyrirtækjabókhaldi hans;
- b) skjöl sem staðfesta upprunaréttindi efna sem notuð eru til framleiðslu umræddra vara og eru gefin út hjá samningsríki þar sem þau eru notuð í samræmi við landslög þess ríkis;
- c) skjöl sem staðfesta þá aðvinnslu sem efni sem notuð eru við framleiðslu umræddra vara hafa hlotið í viðkomandi ríki og eru gefin út í ríki þar sem þau eru notuð í samræmi við landslög þess ríkis;
- d) EUR.1-flutningsskírteini eða yfirlýsing á vörureikningi til sönnunar á upprunaréttindum efna sem notuð eru við framleiðslu umræddra vara, gefin út hjá samningsríki í samræmi við þennan samning.

28. gr.

Varðveisla sönnunar á uppruna og fylgiskjala.

1. Útflytjandi sem sækir um útgáfu EUR.1-flutningsskírteinis skal varðveita í að minnsta kosti þrjú ár þau skjöl sem um getur í 3. mgr. 17. gr.
2. Útflytjandi sem gefur út yfirlýsingu á vörureikningi skal varðveita í að minnsta kosti þrjú ár eintak af henni ásamt skjölum sem um getur í 3. mgr. 21. gr.
3. Tollyfirvöld í útflutningsríkinu sem gefa út EUR.1-flutningsskírteini skulu varðveita í að minnsta kosti þrjú ár umsóknareyðublað það sem um getur í 2. mgr. 17. gr.
4. Tollyfirvöld í innflutningsríkinu skulu varðveita í að minnsta kosti þrjú ár EUR.1-flutningsskírteini og yfirlýsingar á vörureikningum sem þeim eru afhent.

29. gr.

Ósamræmi og villur í framsetningu.

1. Uppgötvist lítils háttar ósamræmi milli staðhæfinga á EUR.1-flutningsskírteini eða yfirlýsingar á vörureikningi og þeirra sem fram koma á skjölum sem afhent voru tollyfirvöldum vegna formsatriða, sem fullnægja þurfti fyrir innflutning á framleiðsluvörum, skal það ekki verða sjálfkrafa til þess að EUR.1-flutningsskírteini eða yfirlýsing á vörureikningi teljist ógild ef fram koma óbyggjandi sannanir fyrir því að þetta skjal svari til þeirra framleiðsluvara sem um ræðir.
2. Augljósar villur í framsetningu eins og vélritunarvillur á EUR.1-flutningsskírteini eða yfirlýsingu á vörureikningi skulu ekki leiða til þess að skjalinu sé hafnað ef villurnar eru þess eðlis að enginn vafi leikur á að staðhæfingarnar í því séu réttar.

30. gr.

Fjárhæðir í reiknieiningum.

1. Útflutningsland skal ákveða fjárhæðir í innlendum gjaldmiðli útflutningslands sem eru jafngildar fjárhæðum í reiknieiningum og tilkynna öðrum samningsríkjum það.

Ef fjárhæðirnar eru hærri en samsvarandi fjárhæðir sem innflutningslandið ákveður, skal innflutningslandið samþykkja þær ef framleiðsluvörur eru færðar á vörureikning í gjaldmiðli útflutningsríkisins. Ef framleiðsluvörurnar eru færðar á vörureikning í gjaldmiðli annars samningsríkis skal innflutningslandið viðurkenna þá fjárhæð sem viðkomandi ríki gefur upp.

2. Til og með 30. apríl 2000 skulu fjárhæðir í innlendum gjaldmiðli vera jafngildar fjárhæðum sem gefnar eru upp í reiknieiningum 1. október 1994.

Við lok hvers fimm ára tímabils skal sameiginlega nefndin endurskoða fjárhæðir sem gefnar eru upp í reiknieiningum og jafngildi þeirra í innlendum gjaldmiðlum samningsríkjanna, á grundvelli fjárhæða í reiknieiningum fyrsta virka dag í október árið fyrir fimm ára tímabilið.

Sameiginlega nefndin skal við endurskoðunina tryggja að fjárhæðir í innlendum gjaldmiðlum lækki ekki og enn fremur skoða hvort æskilegt sé að viðhalda áhrifum viðkomandi takmarkana að raungildi. Hún getur hvað þetta varðar ákveðið að breyta fjárhæðum sem gefnar eru upp í reiknieiningum.

3. Jafngildi reiknieininga í gjaldmiðlum samningsríkjanna skulu vera þær fjárhæðir sem tilgreindar eru í V. viðbæti við þessa bókun.

VI. BÁLKUR

FYRIRKOMULAG Á SAMVINNU STJÓRNVALDA

31. gr.

Gagnkvæm aðstoð.

1. Tollyfirvöld hlutaðeigandi samningsríkja skulu fyrir milligöngu stjórnarskrifstofu EFTA láta hvert öðru í té sýnishorn af þrykki stimpla sem notaðir eru í tollstöðvum þeirra við útgáfu EUR.1-flutningsskírteina. Þau skulu enn fremur láta hvert öðru í té heimilisföng tollyfirvalda sem bera síðan ábyrgð á sannprófunum á EUR.1-flutningsskírteinum og yfirlýsingum á vörureikningi.

2. Til þess að tryggja að þessari bókun sé rétt beitt skulu samningsríki aðstoða hvert annað, með tilstuðlan þar til bærri tollyfirvalda, við að sannreyna áreiðanleika EUR.1-flutningsskírteina og yfirlýsinga á vörureikningi og þeirra upplýsinga sem fram koma á þessum skjölum.

32. gr.

Sannprófun vegna sönnunar á uppruna.

1. Sannprófun eftir á á EUR.1-flutningsskírteinum og yfirlýsingum á vörureikningi skal framkvæmd með slembiathugun eða hvenær sem tollyfirvöld í innflutningsríkinu hafa rökstudda ástæðu til að draga í efa áreiðanleika slíkra skjala, upprunaréttindi viðkomandi framleiðsluvara eða að öðrum kröfum þessarar bókunar hafi verið fullnægt.

2. Vegna framkvæmdar ákvæða 1. mgr. skulu tollyfirvöld innflutningsríkisins endursenda EUR.1-flutningsskírteinið og vörureikninginn, hafi honum verið framvísað, eða yfirlýsingu á vörureikningi, eða afrit af þessum skjölum til tollyfirvalda útflutningsríkisins og tilgreina, þar sem það á við, efnislegar eða formlegar ástæður fyrir því að fyrirsprunin var gerð.

Til stuðnings beiðni um sannprófun eftir á skulu þau senda hvers konar skjöl og upplýsingar sem aflað hefur verið og benda til þess að upplýsingar gefnar á EUR.1-flutningsskírteini eða yfirlýsingu á vörureikningi séu rangar.

3. Sannprófunin skal framkvæmd af tollyfirvöldum í útflutningsríkinu. Þau mega vegna hennar biðja um hvers konar sannanir og framkvæma hverja þá skoðun á bókhaldi útflytjanda eða viðhafa annað eftirlit sem þau telja nauðsynlegt.
4. Ef tollyfirvöld innflutningsríkisins ákveða að fresta fríðindameðferð á viðkomandi framleiðsluvöru á meðan beðið er niðurstöðu sannprófunar skulu þau heimila innflytjanda að leysa framleiðsluvörurnar út með þeim varúðarráðstöfunum sem þau álíta nauðsynlegar.
5. Tilkynna skal þeim tollyfirvöldum sem fara fram á sannprófunina um niðurstöður hennar eins fljótt og unnt er. Koma verður skýrt fram í niðurstöðunum hvort skjölin séu áreiðanleg og hvort telja megí að viðkomandi framleiðsluvörur séu upprunnar í samningsríki og hvort öðrum kröfum þessarar bókunar hafi verið fullnægt.

33. gr.

Lausn deilumála.

Komi upp deilumál í tengslum við reglur um sannprófun í 32. gr., sem tollyfirvöld er fóru fram á sannprófunina og tollyfirvöld sem bera ábyrgð á framkvæmd hennar geta ekki leyst, eða þau leiða til þess að vafi leiki á hvernig túlka beri þessa bókun skal vísa þeim til sameiginlegu nefndarinnar.

34. gr.

Viðurlög.

Hver sá sem gefur út eða veldur því að gefið er út skjal með röngum upplýsingum í því skyni að afla sér fríðindameðferðar fyrir framleiðsluvörur skal sæta viðurlögum.

35. gr.

Tollfrjáls svæði.

1. Samningsríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að í stað vara, sem stunduð eru viðskipti með í skjóli EUR.1-flutningsskírteinis eða yfirlýsingar á vörureikningi og fluttar eru um tollfrjáls svæði þeirra, komi ekki aðrar vörur og að þær hljót ekki aðra meðferð en þá sem eðlileg telst til að verja þær skemmdum.

VII. BÁLKUR LOKAÁKVÆÐI

36. gr.

Viðbætar.

Viðbætar við þessa bókun eru óaðskiljanlegir hlutar hennar.

37. gr.

Vörur í umflutningi og geymslu.

Vörur sem samræmast ákvæðum II. bóls sem á þeim degi sem samningurinn gengur í gildi eru fluttar eða hafðar í geymslu um stundarsakir í samningsríki eða á tollfrjálsum svæðum er heimilt að líta á sem upprunavörur gegn því að tollyfirvöldum innflutningsríkis verði send, innan fjögurra mánaða frá sama degi, sönnun um uppruna, gefin út eftir á, og önnur skjöl sem staðfesta að flutningsskilyrði séu uppfyllt.

38. gr.

Nefnd um tolla og uppruna.

Setja skal á stofn undirnefnd um tolla og uppruna, í tengslum við sameiginlegu nefndina og í samræmi við ákvæði 4. mgr. 28. gr. samningsins, sem skal vera sameiginlegu nefndinni til aðstoðar við störf hennar og tryggja stöðug upplýsingaskipti og samráð milli sérfræðinga.

Í undirnefndinni skulu sitja sérfræðingar frá samningsríkjunum sem fást við málefni er lúta að tollum og uppruna.

39. gr.

Meðferð sem veitir ekki fríðindi.

Við framkvæmd ii-liðar í b-lið 2. gr. þessarar bókunar skal farið með sérhverja framleiðsluvöru sem upprunnin er í samningsríki og flutt til annars samningsríkis eins og um sé að ræða framleiðsluvöru sem ekki er upprunavara á því tímabili eða tímabilum sem síðast-nefnt samningsríki beitir tollum sem gilda um þriðju lönd eða öðrum hliðstæðum verndar- aðgerðum gagnvart slíkum vörum í samræmi við samning þennan.

I. Viðbætur

Skýringar.

Ákvæði I. viðauka við bókun B við fríverslunarsamning EFTA-ríkjanna og Tékkneska og slóvakíska sambandslýðveldisins, sem birt er í fylgiskjali IV við auglýsingu nr. 73/1993, skulu gilda að breyttu breytanda.

II. Viðbætur

Skrá yfir aðvinnslu sem efni er ekki teljast upprunaefni verða að hljóta til þess að vara framleidd úr þeim geti öðlast upprunaréttindi.

Ákvæði II. viðauka við bókun B við fríverslunarsamning EFTA-ríkjanna og Tékkneska og slóvakíska sambandslýðveldisins, sem birt er í fylgiskjali IV við auglýsingu nr. 73/1993, skulu gilda að breyttu breytanda.

III. Viðbætur

Flutningsskírteini.

Ákvæði III. viðauka við bókun B við fríverslunarsamning EFTA-ríkjanna og Tékkneska og slóvakíska sambandslýðveldisins, sem birt er í fylgiskjali IV við auglýsingu nr. 73/1993, skulu gilda að breyttu breytanda.

IV. Viðbætur

Yfirlýsing á vörureikningi.

Yfirlýsing á vörureikningi, en texti hennar kemur fram hér á eftir, skal gerð í samræmi við neðanmálgreinarnar. Hins vegar þarf ekki að endurtaka neðanmálgreinarnar.

Útflytjandi framleiðsluvara sem skjal þetta tekur til (leyfi tollyfirvalda nr.(1)) lýsir því yfir að vörunar séu, ef annars er ekki greinilega getið, af (2a)(3) fríðindauppruna.

Frönsk útgáfa

L'exportateur des produits couverts par le présent document (autorisation douanière n°.(1)) déclare que, sauf indication claire du contraire, ces produits ont l'origine préférentielle(2b)(3).

Þýsk útgáfa

Der Ausführer (Ermächtigter Ausführer; Bewilligungs Nr. ...(1)) der Waren, auf die sich dieses Handelspapier bezieht, erklärt, daß diese Waren, soweit nicht anders angegeben, präferenzbegünstigte(2c)(3) Ursprungswaren sind.

Ítölsk útgáfa

L'esportatore delle merci contemplate nel presente documento (autorizzazione doganale n.(1)) dichiara che, salvo indicazione contraria, le merci sono di origine preferenziale (2d)(3).

Ensk útgáfa

The exporter of the products covered by this document (customs authorization No. (1)) declares that, except otherwise clearly indicated, these products are of (2e)(3) preferential origin.

Norsk útgáfa

Eksportøren av produktene omfattet av dette dokument (tollmyndighetenes autorisasjonsnr.(1)) erklærer at disse produktene, unntatt hvor annet er tydelig angitt, har (2f)(3) preferanseopprinnelse.

Slóvensk útgáfa

Izvoznik blaga, zajetega s tem dokumentom (pooblastilo carinskih organov št.(1)) izjavlja, da, razen če ni drugače jasno navedeno, ima to blago preferencialno (2g)(3) poreklo.

.....(4)
(Staður og dagsetning)

.....(5)
(Undirskrift útflytjanda; auk þess þarf
nafn þess sem undirritar yfirlýsinguna að
koma fram með skýrum stöfum)

-
- (1) Þegar viðurkenndur útflytjandi í skilningi 22. gr. þessarar bókunar gefur út yfirlýsingu á vörureikningi skal leyfisnúmer hans koma fram í þessari eyðu. Ef yfirlýsingin er ekki gefin út af viðurkenndum útflytjanda skal svigagreinin felld burt eða eyðan skilin eftir óútfyllt.
 - (2) a: íslenskum, norskum, svissneskum, slóvenskum
b: islandaise, norvegienne, suisse, slovène
c: isländische, norwegische, schweizerische, slownische
d: islandese, norvegesi, svizzera, slovena
e: Icelandic, Norwegian, Swiss, Slovenian
f: islandsk, norsk, sveitsisk, slovensk
g: islandsko, norveško, švicarsko, slovensko
Upprunaréttindin má gefa til kynna með táknum samkvæmt ISO-staðlinum Alpha-2: IS, NO, CH, SI, eftir því sem við á.
 - (3) Vísa má til sérstakra dálka á vörureikningi þar sem upprunaland hverrar vöru er skráð.
 - (4) Ekki er þörf á að taka þetta sérstaklega fram ef upplýsingarnar koma fram á skjalinu sjálfu.
 - (5) Sjá 5. mgr. 21. gr. þessarar bókunar. Ef þess er ekki krafist að útflytjandi skrifi undir eigin hendi felur það jafnframt í sér að ekki er þörf á að taka nafn þess sem undirritar fram.

V. Viðbætur

Fjárhæðirnar sem um getur í 3. mgr. 30. gr. við bókun B og eru jafngildar reiknieiningu í gjaldmiðlum samningsríkjanna eru sem hér segir:(1)

Íslenskar krónur	74,8336
Norskar krónur	7,98528
Slóvenskir tolar	153,5427
Svissneskir frankar	1,70478

(1) Hámarksverð, sem um getur í b-lið 1. mgr. 21. gr. og 3. mgr. 26. gr. í bókun B, eru því í gjaldmiðlum samningsríkjanna sem hér segir:

	Yfirlýsing á vörureikningi (6000 reikniein.)	Einka- farangur ferðamanna (1200 reikniein.)	Smápakkar (500 reikniein.)
Íslenskar krónur	447000	90000	35000
Norskar krónur	48000	9600	4000
Slóvenskir tolar	921500	184500	76800
Svissneskir frankar	10300	2100	900

SAMÞYKKT

**um afgreiðslu byggingarfulltrúa Akureyrarbæjar á málum
skv. byggingarlögum nr. 54/1978, ásamt breytingu nr. 47/1990,
með síðari breytingum.**

1. gr.

Byggingarfulltrúi Akureyrarbæjar afgreiðir án staðfestingar byggingarnefndar mál er falla undir byggingarlög nr. 54/1978, ásamt breytingu nr. 47/1990, og skilgreind eru sem verkefni byggingarnefnda í lögunum önnur en úthlutun lóða, gerð byggingarskilmála og tillagna um nöfn gatna, torga og bæjarhluta.

2. gr.

Mál er falla undir 1. gr. afgreiðir byggingarfulltrúi og getur gefið út byggingarleyfi strax ef framkvæmdin uppfyllir öll ákvæði laga og reglugerða sem við geta átt að þremur skilyrðum uppfylltum:

1. Að meistari sem ábyrgð ber, hafi undirritað yfirlýsingu um ábyrgð sbr. 2. mgr. 18. gr. og 19. gr. byggingarlaga nr. 54/1978, ásamt síðari breytingum nr. 47/1990.
2. Byggingarleyfisgjöld og önnur tilskilin gjöld hafi verið greidd.
3. Undirritaðir hafi verið byggingarskilmálar.

3. gr.

Mál sem byggingarfulltrúi afgreiðir samkvæmt samþykkt þessari skulu lögð fram til kynningar á næsta fundi í byggingarnefnd og bókuð í gerðarbók nefndarinnar en ekki tekin þar til annarrar afgreiðslu en skulu hljóta afgreiðslu bæjarstjórnar með sama hætti og aðrar bókanir byggingarnefndar. Í gerðarbókinni skal koma fram nafn umsækjanda, um hvað er sótt, og hvernig afgreiðslu málið fékk hjá byggingarfulltrúa.